

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Ventorum vis & varietas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Caspar. Ens.
lib. 2. Epi-
dorp.

rrus Marcus Senensis amicum, calo admodum turbido, & non pluuias tantum, sed grandinem quoque minante, iter facientem amantissimis verbis, ut in ades suas, quoad preterisset tempestas, diuerteret, inuitarat, is vero nihilominus iter prosequens, cum vix octauam milliariis partem e-

Gen. 3. 8.

mēsu esset, tam effuso imbri, tamque turbulenta tempestate exceptus fuit, ut pergere amplius non posset. Renerus igitur ad Marci villam, fores pulsat; ac prospicienti e fenestra Marco, Amice, inquit, prius illud meum propositum mutauit. & ego meum, respondit Marcus: statimque se subduxit, sic illi alibi hospitium fuit querendum. Voluit benignus mundi Conditor nos homines tecum esse, in Paradiso, quasi in villa sua, in qua deambulauit ad auram, post meridiem; ibi fuisset, ab imbre, & grādine tuti. Sed spreuimus locum, serpenti, quam DEO obediētiore: idcirco nos ipsos exclusimus, calo turbulentiore, digni. Habemus ergo, quod volumus; & patimur tempestates. At mutauimus propositum, & vellemus nunc libenter in Paradisum admitti? mutauit igitur & DEVS, propositum suum, nec vult nos amplius eō admittere: immo non mutauit: siquidem ab æterno, vno codēque proposito, voluit nos iustitia originali ornatos ibi degere, spoliatos, inde in exilium pellere. Seruasset itaque locum, si seruasset conditionem. Amissa gratia, cur exposculemus, si calo mitiore non fruamur, qui calum ipsum amiseramus? Et quam molles sumus, si aquarum aspergine lædi nos existimemus?

IV.

**De ventorū
nominibus.**
Aristot. lib.
de Mund. c. 3.
Plin. lib. 2.
cap. 47.
Herod. lib. 7.

At in aëre pugnantes variorum nominum venti fremunt, qui arbores à radice extirpant; siluas ac nemora prosterunt; classes disijciunt, tecta regulis exuunt: fenestras perumpunt; domos ac adificia tota, quin & mœnia urbium, turrēque ipsas aliquando euertunt. Ut alia taceam, testatur Herodotus, Præfectos Xerxis, triduana tempestate 400. naues amisisse. Quid tum? Hæc est potentia DEI, qui si leuissima exhalatione tantam vim exerit, quid poterit, si ferro & igni, contra nos, pugnet? Sed est ventorum insuper ingens utilitas, maxima necessitas. Sunt enim etiam verriculum & vehiculum nubium atque pluuiarum, in aëre; hominum & nauium in aqua; sunt aëris & aquæ ipsius conferuatores; nam sine motu corpora ista computrescerent. Sunt laborantium refrigeratio, & æstuantium voluptas. Nulla propemodum regio est, qua

S. Chrysost.
in Psal. 134.

nen.

non habeat aliquem flatum ex se nascentem, & circa se cadentem, ait Seneca. An sine causa? causam vnicam è vicinia discamus, de qua vulgatissima est: *Austrum ventosa, aut venenosa.* Alias causas Seneca recenset, cum de diductione nubium, & de diuisione imbrum agit. Ait enim *in Italiam Ausser impellit, Aquilo in Africam reicit. Etesia non patiuntur, apud nos, nubes consistere: Idem totam Indiam, & Ethiopiam, continuis, per id tempus, aquis irrigant. Quid, quod fruges percipi non possunt, nisi flatu superuacua admixta seruandis ventilarentur, nisi esset, quod segetem excitaret, & latentem frugem, ruptis velamentis suis, qua folliculos agricola vocant, adaperiret.*

Extra naturæ ordinem nonnullis DEVS subinde regionibus, aut terris ventum inducit, vt cum illo, pro iustis pugnet, Qua in re beneficium maximum connectit, cum supplicio impiorum. Ad hunc modum extendit *Moses virgam, super terram Egypti, & Dominus induxit ventum vrentem, tota illa die & nocte, & mane facto, ventus vrens leuauit locustas, qua ascenderunt super vniuersam terram Egypti, & sederunt in cunctis sinibus Egyptiorum innumerabiles. Quales, ante illud tempus, non fuerant, nec postea futura sunt. Operueruntque vniuersam superficiem terra, vastantes omnia.* Ventus has locustas attulit, in pœnam peruersorum; in bonorum defensionem. Quorum vtrumque bonum quoddam est. Nouit enim simul diuina potentia, *Parcere subiectis, & debellare superbos.* Ecce quales instruxit acies, quibus ex ordinibus sua castra compleuit Dominus, *pugnando pro Israël, in Egyptios,* ait Rupertus. Locustæ hæ, in Ægypto, genitæ non fuerunt, sed extra, in desertis Arabiæ, vel Æthiopiæ locis. Vento igitur in Ægyptum fuerunt deportandæ, & *vento vrente,* vt scriptura loquitur, quem rectius Philo existimat, fuisse Austrum: cum & LXX interpretes eum *Notum* appellent; & non subsolanus Orientalis, sed *Auster sit ventus vrens.* Quam potens tunc pariter & sapiens fuit ira DEI, contra superbiam Pharaonis, non ferro armatas, & hastato milite onustas classes aduocans; sed ira leuis armaturæ cohortes adducens, vt possent à vento portari. *Rana,* ait idem Rupertus, *Sciniphes, musca,* atque locustæ fuerunt *castrorum eius acies, & huiusmodi cohortibus totas contra fortes Egyptios composuit legiones.* Singuli milites, secundum se, breues quidem & infirmi, verum, pro exercitibus Pharaonis, satis valentes fuere, *duce imperio*

Senec. lib. 5.
nat. 99.
cap. 18.

v.

Exod. 10. 13.

Rupert. lib. 2.
Comment.
in Exod. c. 38.

Loc. cit.